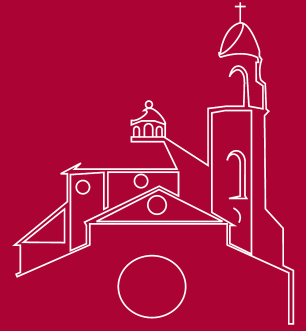

ANTENA

PARRÒQUIA DE SANT FELIU, MÀRTIR
CONSTANTÍ

Agost de 2010

núm. 42

COMIAT

Al'octubre es complirien onze anys de servei a la parròquia. En dono moltes gràcies a Déu. Ara sóc enviat a una altre: la de Sant Joan de Reus. El temps que he viscut aquí, ha estat un temps intens i ple d'oportunitats. He donat del tot el que sé i he rebut moltíssim. He volgut treballar en bé de tothom per expressar la generositat del nostre Déu. No n'he sabut més. Demano perdó sincerament a tots aquells que pugui haver ofès: ja sigui amb el parlar, amb la meva presència o amb la meva absència. Sóc ben dèbil. Sigueu benèvolos i jutgeu-me amb misericòrdia.

No m'he cansat de fer propostes i d'obrir espais de participació. Hi heu correspost. Voldria que interpretéssiu la meva inquietud com un desig de superació per anar lluny, sempre més lluny. Només que em fa por que el meu protagonisme hagi enterbolit la directa referència a Jesucrist.

He sentit el batec del cor, els sentiments i la pregària de molts, especialment en el temps privilegiat de la malaltia. També en moments de celebracions extraordinàries de la parròquia. Gràcies, Senyor. M'ha anat molt bé quan heu subratllat els meus defectes.

És veritat també que de vegades m'he trobat incòmode amb aquells que no he sabut connectar, tot i voler-ho.

El dolor i les alegries compartides amb centenars de famílies han permès sentir-me ben a prop en moments intensos. De vegades només he pogut estar al costat i consolar, callar o pregar. Encara que no ho he sabut dir he estimat sincerament i he tingut la sort de fer-ho especialment amb molts que no tenen qui els escolti o acompanyi.

Prego ferventment vulgueu entendre que les obres fetes i l'acolliment a tothom són un testimoni viu del servei que l'Església fa pel bé de Constantí.

Crec en Constantí i puc assegurar que quan hom sap connectar amb persones disposades a fer projectes es fan. Escampeu la bona notícia dient que aquí hi ha gent de bona pasta. Constantí, pensa bé de tu mateix.

Acolliu bé el nou mossèn com ho heu fet amb mi, ell també ha estat fidel i es disposa amb molt d'interès a aportar les seves qualitats. Sapigueu que un tros de la meua vida es queda aquí.

Si voleu celebrar l'Eucaristia junts, abans d'acomiar-me, serà el diumenge dia 12 de setembre a les 12 del migdia, com sempre. Per mi serà una acció de gràcies amb certa tristesa.

No em doneu les gràcies a mi, doneu-les al Senyor.

DESPEDIDA

En octubre se cumplirían once años de servicio a la parroquia. Le doy muchas gracias a Dios. El tiempo vivido aquí ha sido intenso y con muchas oportunidades. He querido trabajar en bien de todos para expresar la generosidad de nuestro Dios. No he sabido más. Pido perdón sinceramente a todos aquellos que puedo haber ofendido, ya sea de palabra, con mi presencia o con mi ausencia. Soy muy débil. Sed benévulos y juzgadme con misericordia.

No me he cansado de hacer propuestas y abrir espacios de participación. Muchos han correspondido. Quisiera que interpretarais mi inquietud como un deseo de superación constante. Temo que mi protagonismo haya enturbiado la referencia a Jesucristo.

He sentido el latido del corazón, los sentimientos y la oración de muchos, especialmente en el tiempo privilegiado de mi enfermedad. También en los momentos de celebraciones extraordinarias de la parroquia. Gracias Señor. Me ha sido útil que recordarais mis defectos.

También es verdad que a veces me he sentido incómodo con aquellos que no he sabido conectar, a pesar de intentarlo.

El dolor y las alegrías compartidas con centenares de familias han permitido sentirme muy cerca en momentos intensos. A veces sólo he podido estar al lado y consolar, callar o rezar. A pesar de no saberlo decir quiero conste que he amado sinceramente y he tenido la suerte de hacerlo a muchos que no tienen quien les escuche o acompañe.

Ruego fervientemente queráis entender que las obras realizadas y la acogida atenta a todos son un testimonio vivo del servicio que la Iglesia hace para el bien de Constantí

Creo en Constantí y puedo asegurar que si se conecta con personas dispuestas a hacer proyectos se hacen. Comunicad la buena noticia diciendo que aquí hay personas muy capaces. Constantí, piensa bien de ti mismo.

Acoged bien al nuevo sacerdote, él también ha sido fiel y se dispone con mucho interés a aportar sus cualidades. Sin duda un pedazo de mi vida queda aquí, entre vosotros.

Si queréis celebrar la Eucaristía juntos, como despedida, será el domingo día 12 de septiembre a las 12, como siempre. Para mí será una acción de gracias con cierta tristeza.

No me deis las gracias a mí, dadlas al Señor.

Mn. Pere Dalmau

1 d'agost de 2010, festa de sant Feliu, màrtir.

PUNT I SEGUIT

Si deixo volar la meua imaginació, en aquest moment estic veient un ampli col·lectiu en què les persones apareixen només amb el seu perfil, sense fesomia. Posar-hi a cada una el rostre que li correspon és cosa de temps.

El treball d'un prevere comporta una permanent relació amb les persones. I sense la prèvia coneixença de les persones resulta difícil la bona relació, la mútua acceptació, la sincera col·laboració... A mida que la coneixença va creixent es va produint el desglaç, que facilita l'aproximació, la col·laboració i fins l'amistat. Aquest és un procés que requereix el seu temps.

La meua experiència en la vida parroquial –que m'ha acompanyat durant tota la vida de prevere, amb la intensitat, a cada moment, que m'han permès altres responsabilitats afegides– em fa dir:

1r. Que el prevere, quan es presenta en una parròquia, és una anella **més** d'una llarga cadena. Per això parlem de *rectorologi* (l·listat dels rectors que han servit una parròquia), igual que un bisbe és una anella dins l'*episcopologi* d'una diòcesi. Després d'aquesta anella, se n'hi afegiran altres de noves. Els rectors van passant, un rere l'altre. Cadascun hi deixa la seva empremta, vull dir, el seu treball, la seva estimació, un tros de la seva vida.

2n. Però la comunitat cristiana hi resta sempre; no se'n mou mai, del lloc; només es renova. Una parròquia és un ampli col·lectiu en què les persones miren de trobar-hi el seu 'lloc', el seu encaix, la pròpia responsabilitat. També el malalt, la persona gran, el qui es veu disminuït en la seva mobilitat i capacitat d'acció... s'han de sentir útils, capaços i necessaris. Hi ha lloc per a tothom que vulgui seguir i estimar Jesucrist. Ningú no hi és imprescindible, però tothom hi es necessita. Aquesta responsabilitat compartida és el que assegura a cada moment la continuïtat en la vida parroquial, sense ruptures ni esquinçaments.

El meu desig –vull suposar que també ho és el vostre– és de poder-nos començar a conèixer i poder continuar el treball que durant el rectorat del meu predecessor i bon amic, mossèn Pere Dalmau, entre tots heu anat fent, amb el seu guiatge coratjós, fidel i abnegat.

Nosaltres –ell i jo (i cada prevere)– amb l'estil personal que ens caracteritza, no pretenem altra cosa que ser servidors de Jesucrist, dins l'Església, de la qual ell és el cap i l'origen (Sant Pau a Col 1,18). Aquesta és la nostra vocació de preveres.

Una cordial salutació a tots, és a dir, a cada u, assenyalamment a les persones provades per la malaltia, la pobresa, la solitud o la manca d'estimació.

Joaquim Claver Caselles

1 d'agost de 2010, festa de sant Feliu, màrtir.

PUNTO Y SEGUIDO

Si suelto la imaginación, en este momento contemplo un amplio colectivo en el que las personas aparecen con unos trazos, sin fisonomía. Añadir a cada una el rostro que le corresponde lleva su tiempo.

El trabajo del sacerdote supone una constante relación con las personas. Y sin el previo conocimiento de las personas es poco menos que imposible la buena relación, la mutua aceptación, la sincera colaboración... A medida que crece el conocimiento se produce el deshielo, que facilita la aproximación, la colaboración e incluso la amistad. Este es un proceso lento.

Desde mi experiencia en la vida parroquial –que ha acompañado toda mi vida de sacerdote, con la intensidad que me permitían otras responsabilidades añadidas– debo decir:

*1º Que el sacerdote que sirve una parroquia constituye un anillo **más** de una larga cadena. Por esto hablamos de rectorologio (relación de los párrocos que han servido una parroquia), al igual que un obispo es un anillo dentro de un episcopologio. Este anillo va precedido y va seguido de otros. Los sacerdotes pasan, uno tras otro. Cada uno deja su huella, esto es, su trabajo, su estimación, una parte de su vida.*

2º Pero la comunidad cristiana permanece siempre; no se traslada; sólo se renueva. Una parroquia es un amplio colectivo en el que las personas tratan de encontrar su 'lugar', su encaje, su propia responsabilidad. También el enfermo, la persona mayor, el disminuido en sus capacidades físicas o psíquicas... deben sentirse útiles, capaces y necesarios. Hay lugar para cuantos quieran seguir y amar a Jesucristo. En ella nadie es imprescindible, pero todos son necesarios. Esta responsabilidad compartida asegura en cada momento la continuidad en la vida parroquial, sin rupturas ni esquinces.

Mi deseo –que supongo es también el vuestro– es poder empezar a conocernos y continuar el trabajo que durante el rectorado de mi predecesor y buen amigo, mossèn Pere Dalmau, entre todos habéis llevado a cabo, con su empuje esforzado, fiel y abnegado.

Nosotros –él y yo (y cada sacerdote)– con el estilo personal que nos caracteriza, no pretendemos otra cosa que servir a Jesucristo, a través de su Iglesia, de la cual él es la cabeza y el principio (San Pablo a los Colosenses 1,28). Esta es nuestra vocación como sacerdotes.

Un cordial saludo a todos, esto es, a cada uno, particularmente a las personas probadas por la enfermedad, la pobreza, la soledad o la falta de afecto.

Joaquim Claver Caselles

1 de agosto de 2010, festividad de sant Feliu, màrtir.

Rectorologi. Parròquia de Sant Feliu Màrtir de Constantí

1500	Dr. D. Anton Godó	1668	Dr. D Francisco Girona	1916	Mn Ramon Bergadà i Solà
1511	Mn Pere Sadurní	1699	Dr. Pere Sugranyes	1924	Mn Senen Aguadé Vallvé
1512	Mn Onofre Cervera	1710	Dr. Anton Marsal	1935	Mn Josep Aragonès Font
1529	Mn Berenguer Tost i Fiella	1747	Dr. D. Rafael Lafontena i Cruïlles	1945	Mn Joan Tarragó Español
1548	Mn Bernat de S. Climent	1782	Mn Francisco Capellà i Borell	1952	Mn Francesc d'A. Martinell Roig
1570	Dr. Rafel Caldes	1817	Dr. Gabriel Vilella i Freixes	1962	Mn Joan París Bosch
1592	Dr. Pere Amigó	1830	Mn Esteve Oller i Civit	1972	Mn Pere Llagostera Tous
1607	Dr. Joan Ortoneda	1848	Mn Esteve Figueras i Rossell	1999	Mn Pere Dalmau i Vidal
1619	Mn Pere Salesas	1863	Mn Salvador Sabaté i Calvet	2010	Mn Joaquim Claver i Caselles
1631	Dr. Daniel Gassol	1898	Mn Francisco X. Bergadà i Cortada		
1652	Mn Josep Farriol	1906	Mn Joan Felip i Ardiaca		